

Komisija poziva na veliki poticaj u omogućavanju digitalnog obrazovanja i pružanju digitalnih vještina

Europska komisija usvojila je dva prijedloga za Preporuku Vijeća u kontekstu Europske godine vještina, s ciljem pružanja podrške državama članicama i sektorima obrazovanja i osposobljavanja u pružanju visokokvalitetnog, inkluzivnog i pristupačnog digitalnog obrazovanja i osposobljavanja za razvoj digitalnih vještina europskih građana. Prijedlozi se bave dvama glavnim zajedničkim izazovima koje su zajednički identificirale Komisija i države članice EU-a: 1) nedostatkom pristupa digitalnom obrazovanju i osposobljavanju na razini cijele vlade i 2) teškoćama u opremanju ljudi potrebnim digitalnim vještinama.

Unatoč napretku i pojedinim izvrsnim primjerima inovacija, zajednički napori do sad nisu rezultirali sustavnom digitalnom transformacijom u obrazovanju i osposobljavanju. Države članice još uvijek se bore za postizanje dovoljnih razina ulaganja u infrastrukturu digitalnog obrazovanja i osposobljavanja, opremu i digitalne obrazovne sadržaje, digitalno osposobljavanje (dopunu vještina) nastavnika i osoblja te u pogledu praćenja i evaluacije politika digitalnog obrazovanja i osposobljavanja.

Prijedlog „Preporuke Vijeća o ključnim čimbenicima koji omogućuju uspješno digitalno obrazovanje i osposobljavanje“ poziva sve države članice da osiguraju univerzalni pristup inkluzivnom i visokokvalitetnom digitalnom obrazovanju i osposobljavanju, kako bi se riješio

digitalni jaz koji je postao još izraženiji u svjetlu krize COVID-19. To bi se moglo postići stvaranjem koherentnog okvira ulaganja, upravljanja i osposobljavanja nastavnika za učinkovito i inkluzivno digitalno obrazovanje. Predlažu se smjernice i radnje koje države članice mogu poduzeti kako bi implementirale pristup cijele vlade i više dionika, kao i kulturu inovacija odozdo prema gore i digitalizacije koju vodi osoblje za obrazovanje i osposobljavanje.

Drugi identificirani zajednički izazov odnosi se na različite razine digitalnih vještina unutar različitih segmenata stanovništva i sposobnost nacionalnih sustava obrazovanja i osposobljavanja da se pozabave tim razlikama. Prijedlog za „Preporuku Vijeća o poboljšanju prenošenja digitalnih vještina u obrazovanju i osposobljavanju“ bavi se svakom razinom obrazovanja i osposobljavanja. Poziva države članice da rano počnu s pružanjem digitalnih vještina na dosljedan način kroz sve razine obrazovanja i osposobljavanja. To se može osigurati postavljanjem inkrementalnih ciljeva i ciljanih intervencija za specifične „prioritetne ili teško dostupne skupine“. U prijedlogu se države članice pozivaju da podrže visokokvalitetnu informatiku u školama, da uključe razvoj digitalnih vještina za odrasle i da riješe nedostatak zanimanja u području informacijske tehnologije usvajanjem inkluzivnih strategija.

(Izvor: www.ec.europa.eu)

Većina osoba s invaliditetom isključena je iz kvalitetnog zaposlenja

Novo izvješće o ljudskim pravima Europskog foruma osoba s invaliditetom, „Pravo na rad“, otkriva stalni jaz u pristupu kvalitetnom zapošljavanju za osobe s invaliditetom. Izvješće pokazuje da je samo 51,3% aktivnih, radno sposobnih osoba s invaliditetom u EU-u zaposleno. Više od 47% osoba s invaliditetom u EU ne može platiti svoje račune. Nadalje, žene i mladi su u nepovoljnijem položaju: samo 49% žena i 47,4% mladih s invaliditetom je zaposleno. Posebno je loša situacija u četiri zemlje u EU-u. U Grčkoj i Irskoj manje je od trećine (32,6%) zaposlenih osoba s invaliditetom. Slijede Hrvatska sa samo 37% i Španjolska s 39%.

Situacija je još gora kada se uzme u obzir zaposlenje na puno radno vrijeme, posebno za žene s invaliditetom. U 11 zemalja manje od 20% žena s invaliditetom zaposleno je na puno radno vrijeme, unatoč tome što su žene s invaliditetom u prosjeku obrazovanije od muškaraca s invaliditetom. Riječ je o Irskoj, Belgiji, Španjolskoj, Italiji, Malti, Poljskoj, Mađarskoj, Hrvatskoj, Rumunjskoj, Bugarskoj i Grčkoj. Jaz između stopa zaposlenosti osoba s invaliditetom i osoba bez invaliditeta – „jaz u zapošljavanju osoba s invaliditetom“ – očigledan je i jako varira. Prosjek EU-a je 24,4 postotna boda – ali razlike u državama članicama s najlošijim rezultatima mnogo su veće (Irskina – s gotovo 40 postotnih bodova – 38,6; Belgija – 36,3 postotna boda; Bugarska – 33 postotna boda). Najmanji jaz (Portugal) i dalje iznosi 18,2 postotna boda.

Izvješće je identificiralo nekoliko razloga za ovaj jaz – glavni među njima su nedostatak razumne prilagodbe, strukturalna diskriminacija, pristranost zbog koje trpe osobe s invaliditetom

i nedostatak pristupa inkluzivnom i kvalitetnom obrazovanju. Što se tiče razumne prilagodbe, uobičajeni problemi uključuju ograničeno financiranje i potporu, pretjeranu birokraciju za pristup razumnoj prilagodbi (teret i za poslodavce i za zaposlenike) i ograničenu dostupnost informacija o državnoj potpori. Unatoč tome što je Direktiva EU-a o jednakosti pri zapošljavanju na snazi od 2000., smjernice za razumnu prilagodbu ne postoje, a čak se i jednostavni zahtjevi kao što je prelazak na rad s nepunim radnim vremenom često odbijaju. Strukturalna pristranost i diskriminacija postoje na svakom koraku: od službi za zapošljavanje tijekom traženja posla do faze zaposlenja. Istraživanje u Njemačkoj iz 2019. izvijestilo je da je 58% ispitanika s invaliditetom doživjelo diskriminaciju na poslu.

Što se tiče podataka koji se odnose na Republiku Hrvatsku, osim već spomenutih, vrijedi istaknuti kako „jaz u zapošljavanju osoba s invaliditetom“ iznosi 32,9 postotnih bodova, a stopa zaposlenja na puno radno vrijeme muškaraca s invaliditetom iznosi 21%. Nešto više od trećine (36%) ispitanika u Hrvatskoj smatra kako invaliditet stavlja nekoga s istim kvalifikacijama koje ima drugi kandidat u nepovoljniji položaj pri zapošljavanju. Hrvatska spada u skupinu zemalja članica EU-a koje pružaju potporu za razumnu prilagodbu u obliku bespovratnih sredstava, poreznih subvencija, izravne nabave opreme itd. Ipak, u zemlji ima 7,6% kućanstava s invaliditetom na koje troškovi stanovanja stavljaju težak teret.

(Izvor: www.edf-feph.org)

Jednaka prava na letovima: pokret osoba s invaliditetom zahtijeva jaču zaštitu

Uskraćivanje ukrcaja i oštećena asistivna oprema i dalje su česte pojave. Izvješće „Okončajte noćnu moru: Putnici s invaliditetom zaslužuju putovati zrakoplovom“ poziva na jaču pravnu zaštitu osoba s invaliditetom tijekom leta – posebno iskorjenjivanjem uobičajenih slučajeva odbijanja ukrcaja i povećanjem odgovornosti kompanija za oštećivanje asistivnih uređaja, kao što su invalidska kolica. Dokument okuplja niz priča koje ilustriraju stvaran štetni utjecaj na živote osoba s invaliditetom, koji je posljedica često proizvoljnih odluka zračnih prijevoznika. Nedostatak jasno definiranih pravnih pravila i standarda ostavlja putnike na milost i nemilost zbunjujućih pravila, koja se različito primjenjuju ovisno o zračnom prijevozniku. Jasan primjer objavio je prošle godine Washington Post kada je američkom kongresmenu Lufthansa uskratila ukrcaj na let za Italiju zbog njegovih invalidskih kolica. Postoje slučajevi u kojima se putnici ne mogu vratiti – jedan podnositelj žalbe je rekao da je Brussels Airlines uzeo njegova invalidska kolica, ali kada se pokušao ukrcati na povratni let drugog zrakoplovnog prijevoznika iz EU-a, oni su ih odbili uzeti.

Uništavanje i oštećivanje asistivnih uređaja je rašireno. Na primjer, jedna je osoba objasnila kako je vidjela kako njena invalidska kolica postaju

neupotrebljiva pred vlastitim očima, jer su propala kroz otvor na pokretnoj traci. Ovakva oštećenja nisu samo neugodnost – ona su veliki problem. Oštećena invalidska kolica, pored činjenice da predstavljaju nužnost za popravak koji košta desetke tisuća dolara, predstavljaju opasnost po život, što pokazuje tragična smrt Engracije Figueroa u SAD-u. Zbog toga se zahtijeva da Europska komisija revidira Uredbu (EZ) br. 1107/2006 o pravima osoba s invaliditetom i osoba smanjene pokretljivosti u zračnom prijevozu kao dio nadolazeće revizije propisa o pravima putnika i:

- iskorijeni uobičajene slučajeve odbijanja ukrcaja koji se još uvijek događaju osobama s invaliditetom;
- uvede pravo na brzu i pravednu naknadu ako zračni prijevoznik ipak odbije ukrcaj;
- obaveže zračnog prijevoznika da besplatno osigura kartu ako se zatraži osoba u pratnji (kao što je slučaj u drugim oblicima prijevoza).

Također se zahtijeva da Pravilnik uspostavi punu odgovornost kompanija za oštećenu i izgubljenu opremu za mobilnost.

(Izvor: www.edf-feph.org)

